

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010279
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813010279.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

G. O.
nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. O. - T. č. XXX/XX, t. č. v mieste bydliska,
ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/83/2013-181 zo dňa 29.05.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/83/2013-181 zo dňa 29.05.2015 bol obžalovaný G. O. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., pretože dňa 11.05.2011 okolo 16.20 hod. v záhradke za obytným domom na S. ulici č. XX v F. pri slovnom nedorozumení napadol poškodeného S. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorý išiel brániť svoju manželku P. X., ktorú predtým obvinený udrel, vzápätí obvinený poškodeného S. X. udrel do oblasti nad ľavým okom, po čom poškodený stratil rovnováhu a došlo k podvrtnutiu ľavej dolnej končatiny a zlomenine dolného konca ihlice ľavej dolnej končatiny bez dislokácie s krvným výronom, čo si u poškodeného vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života, podľa záverov znalca, počas 8 - 10 týždňov.

Bol za to odsúdený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon trestu podmenečne odložil na skúšobnú dobu 22 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenému S. X. škodu vo výške XXX eur.

Proti tomuto rozsudku podal hneď po jeho vyhlásení obžalovaný odvolanie a to proti výroku o vine. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že uvedeného skutku sa nedopustil a táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z viacerých vykonaných dôkazov. Súd prvého stupňa vzal do úvahy len dôkazy, ktoré boli v jeho neprospech, predovšetkým výpovede poškodeného a jeho manželky a vôbec neprihliadol na rozpory v ich výpovediach ohľadne toho, ako sa mal skutok stať. Tiež nevzal do úvahy rozpor vo výpovedi svedkyne M. a svedkyne F.. F. jeho výpovede potvrdili svedkovia J., P. a F., ktorí zhodne vypovedali, že v čase skutku sa nachádzal v solárnom štúdiu. Poškodený a jeho manželka sa od začiatku snažili vyvolať medzi nimi konflikty a majú negatívny postoj voči nemu a jeho blízkym. V jeho prospech vyznieva aj znalecký posudok P. W., ktorý vylúčil, aby k takému zraneniu končatiny akú utrpel poškodený, došlo priamym násilím. Súd prvého stupňa vzhľadom na množstvo rozporov v dôkaznej situácii mal vychádzať zo zásady in dubio pro reo a nie rozhodnúť v rozpore s touto zásadou. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho podľa § 322 ods. 3 Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť výrokov napadnutého rozsudku a žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Obžalovaného z predmetného skutku jednoznačne usvedčili manželia X., ktorých výpovede boli podporené výpoveďami svedkov P. M. a X. F.. Pokiaľ obžalovaný poukazoval na niektoré rozpory vo výpovediach týchto osôb, je potrebné uviesť, že išlo o nepodstatné rozpory, pričom treba vziať do úvahy aj časový odstup od spáchania skutku a následných výsluchoch poškodeného a svedkov nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní. V podstatnej okolnosti spočívajúcej v tom, že obžalovaný v kritický deň a hodinu prišiel na bielom vozidle do miesta trvalého bydliska poškodeného a išiel za nimi na záhradu, sa poškodení a svedkovia jednoznačne zhodli. A už v úplnom súlade s tvrdeniami poškodeného a svedkov vyznieva lekárske potvrdenie z Nemocnice v W. o ošetrení poškodeného S. X. dňa 11.05.2011 o 16.30 hod., kde mu bolo zistené zranenie - opuch a krvný výron za ľavým uchom a bolesti v oblasti ľavého členka s nemožnosťou dostupovania, kde ako pôvodcu týchto zranení uviedol G. O.. Na druhej strane, skôr nevierohodne vyplývajú tvrdenia svedkov o tom, že obžalovaný v kritickom čase neopustil solárium, pretože títo boli vypočutí so značným časovým odstupom od skutku, až na návrh obžalovaného zo dňa 11.11.2013, teda dva a pol roka po skutku. Vychádzajúc z uvedeného nemal ani odvolací súd o vine obžalovaného žiadne pochybnosti a v tomto smere nepovažoval jeho odvolanie za dôvodné.

Ani po preskúmaní výroku o treste nezistil odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. Súd prvého stupňa po zohľadnení všetkých okolností majúcich vplyv na ukladanie trestu a dodržaním základných zásad pre ukladanie trestu, vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby § 156 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 13 mesiacov, ktorý mu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu 22 mesiacov. Aj odvolací súd považuje takto uložený trest za zákonný a správny a plne spôsobilý splniť svoj účel v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona. Napokon súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, pokiaľ obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému S. X. škodu vo výške 644 €.

Z takto uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného v žiadnom smere za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.